

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 czerwca 2019 roku

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutego 2018 roku około godziny 01:00 M. C. spotkał się z kolegami K. R., B. C., K. M. w celach towarzyskich na klatce schodowej w bloku przy ul. (...) w W. i wspólnie spożywali alkohol. Wcześniej M. C. udał się na ulicę (...), gdzie zakupił środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste M. C. posiadał na własnych użytek. Część środka odurzającego mężczyzna miał przy sobie, a część posiadał w mieszkaniu przy ulicy (...) w W.. M. C. posiadał w/w środek odurzający o łącznej wadze 13,8 grama netto.

W trakcie spotkania M. C. wyjął w/w środek odurzający ze spodni i położył go na parapecie, chciał nim poczęstować kolegów.

Tego samego dnia sierż. S. D. i sierż. R. J. (1) pełnili służbę radiowozem oznakowanym w rejonie dzielnicy U.. Około godziny 03:00 na klatce schodowej w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) sierż. R. J. (1) zobaczył cztery osoby stojące w klatce schodowej. Po wejściu na klatkę schodową, na parterze funkcjonariusz zobaczył w.w mężczyzn, wśród których znajdował się M. C.. Mężczyźni stali przy parapecie, na którym znajdował się środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste należący do M. C.. Funkcjonariusze policji dokonali wylegitymowania w.w mężczyzn i przewieziono ich na Komisariat Policji W. U., celem wykonania dalszych czynności procesowych, m. in. mężczyzn poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Następnie funkcjonariusze policji udali się do mieszkania przy ulicy (...) w W., gdzie M. C., wydał funkcjonariuszom policji pozostały środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonego (k.65, k.205v),

- zeznań świadków: R. J. (1) (k.36-36v, 206), B. C. (k.42-42v, 206), K. R. (k.44-45, 206), K. M. (k.47-47v, 206),

- dokumentów: protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego wraz ze świadectwem legalizacji (k. 5-6, 12, 18, 24), protokołu przeszukania (k. 7-8, 13-14, 19-20, 25-26, 30-35, 38-41, 52-57), protokołu oględzin (k. 27-28), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 49-51, 58-60), protokołu oględzin (k. 71-97), materiału poglądowego (k. 114), opinii z zakresu badań chemicznych (k. 117-119), dokumentów złożonych przez obrońcę (k. 172-179, 197-201);

Oskarżony M. C. zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że spotkał się z kolegami w celach towarzyskich, razem spożywali wcześniej zakupiony alkohol. Podał, że miał przy sobie środek odurzający w postaci marihuany, którą wcześniej zakupił na bazarze przy ulicy (...) w W.. Miał nią poczęstować kolegów. Nadmienił, że nie pamięta szczegółów, ponieważ był pod wpływem alkoholu. Dodał, że część środka odurzającego miał w mieszkaniu i wydał go dobrowolnie podczas przeszukania. Wskazał, że marihuanę posiada na własny użytek, nie jest dilerem i nie zajmuje się sprzedażą narkotyków (k.65). Przesłuchany w toku postępowania jurysdykcyjnego potwierdził uprzednio składane wyjaśnienia i dodał, że była to dla niego stresująca sytuacja, dlatego zrobił wszystko żeby wyciągnąć z tego zdarzenia pozytywne wnioski, podjął pracę, zaczął się leczyć od uzależnienia. Wskazał, że na terapię chodził od stycznia 2019r. do końca marca 2019r. Podał, że marihuanę palił od 16 roku życia (205v).

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie pozostawał niesporny. Oskarżony nie tylko przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale ponadto złożył na tę okoliczność wyjaśnienia, które korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków. Podkreślić należy, że oskarżony przyznał, że na spotkaniu towarzyskim z kolegami K. R., B. C., K. M. miał przy sobie środek odurzający w postaci marihuany, a środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste miał również w mieszkaniu przy ul. (...) w W.. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne bowiem nie zostały one podważone przez inne zgromadzone w toku postępowania, a uznane za wiarygodne dowody.. Oskarżony wyjaśniał w sposób spójny, logiczny i konsekwentny. W ocenie Sądu wyjaśnienia te są szczerze i pozostają w zgodzie z relacją świadków funkcjonariusza policji R. J. (1), który brał udział w interwencji 15 lutego 2018r. z udziałem oskarżonego, nadto zeznaniami świadków K. R., B. C., K. M., którzy potwierdzili, że w trakcie spotkania w dniu 14 lutego 2018r. oskarżony posiadał środek odurzający. Sąd nie znalazł zatem podstaw by odmówić im wiary.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania funkcjonariusza policji R. J. (1), który w dniu 15 lutego 2018 roku brał udział w interwencji z oskarżonym. Funkcjonariusz podał, że na klatce schodowej budynku przy ul. (...) zauważył czterech mężczyzn, wszedł na klatkę i zauważył, że na parapecie przy którym stali mężczyźni – w tym oskarżony, znajdował się susz roślinny koloru zielono – brązowego. Zeznania świadka są rzeczowe i pełne, nadto świadek zeznawał na okoliczności związane z pełnionymi czynnościami służbowymi.

Walorem wiarygodności Sąd również uznał zeznania świadków: K. R., B. C., K. M., kolegów oskarżonego, którzy razem z nim spędzali czas. Świadkowie zgodnie potwierdzili, że środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste należał do M. C., który przyniósł go na spotkanie ze sobą. Zeznania świadków były rzeczowe, a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Fakt znalezienia w mieszkaniu oskarżonego środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste potwierdza protokół przeszukania mieszkania przy ulicy (...) w W. (k. 52-57).

Istotne znaczenie w niniejszej sprawie miała również opinia biegłego z zakresu badań chemicznych sporządzona w dniu 29 maja 2018r. przez biegłego R. J. (2) (k.117-119), który we wnioskach podniósł, iż susze roślinne znajdujące się w badanym materiale to ziele konopi innych niż włókniste zaliczane do środków odurzających grup I-N i IV N zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dnia 29 lipca 2005r. ze zmianami. Odnosząc się do typowej porcji ziela konopi innego niż włókniste używanego w celu odurzenia podniesiono, że stanowi ona od 300 do 1000 mg. Podano, że w niniejszej sprawie torebka oznaczona nr 1R (10,98 g) odpowiada około 11-37 tego typu porcji, a nr 1-5 (łącznie 2,82 g) odpowiada około 3-9 tego typu porcji. Niniejsza opinia jest pełna, jasna i została sporządzona przez osobę posiadającą wiedzę specjalną.

Natomiast dokumentacja w postaci : umowy o pracę (k.172), umowy zlecenia (k.198) – potwierdza, że M. C. podjął pracę po popełnieniu czynu objętego niniejszym postępowaniem, zaś zaświadczenia ze Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w W. (k.174, k.197) potwierdzają, że oskarżony rozpoczął terapię odwykową i ją ukończył.

W ocenie Sądu brak również było podstaw, aby podważać autentyczność, czy wartość dowodową pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci:

protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego wraz ze świadectwem legalizacji, k. 7-8, 13-14, 19-20, 25-26, 30-35, 38-41, protokołu przeszukania, k. 27-28 protokołu oględzin, k. 49-51, 58-60 protokołu użycia testera narkotykowego, k. 71-97 protokołu oględzin, k. 114 materiału poglądowego. Dokumenty te sporządzone bowiem zostały przez uprawnione osoby bądź organy w ramach przewidzianych przez przepisy prawa kompetencji, a ich treść czy autentyczność nie były także kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Na potrzeby niniejszego postępowania został również dopuszczony dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów dla ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego (k.185). W przedmiotowej opinii z dnia 17 lutego 2019r. biegłe B. P. i E. B. nie stwierdziły u oskarżonego upośledzenia umysłowego ani choroby psychicznej, rozpoznano

zespół uzależnienia od narkotyków (marihuana). Stwierdzono, że poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu jak i w trakcie postępowania karnego nie budzi wątpliwości. Z uwagi na fachowość, rzetelność oraz sporządzenie w przypisanej formie przez kompetentne osoby, Sąd w całości uznał powyższą opinię za wyczerpującą, stanowiła ona pełnowartościowy dowód w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd ustalił stan faktyczny jak na wstępie.

Zdaniem Sądu M. C. swoim zachowaniem w dniu 15.02.2018 r. wypełnił znamiona art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem w W. przy ul. (...) oraz w mieszkaniu przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 13,8 grama netto,

Przepis art. 62 u.p.n. penalizuje nielegalne (czyli wbrew przepisom ustawy) posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, przy czym w ustępie 1 określono typ podstawowy tego przestępstwa natomiast w ustępie 2 typ kwalifikowany. W każdej swojej postaci jest to występki powszechny, formalny (bezszykowny) i trwały. Przestępstwo z art. 62 ustawy można popełnić umyślnie, z zamiarem zarówno bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Czynnością sprawczą w przypadku przestępstwa z art. 62 u.p.n jest „posiadanie”. Ustawodawca w żaden sposób nie sprecyzował jak należy rozumieć ten zwrot w kontekście prawa karnego, a zatem należy, mając na uwadze definicję legalną terminu „posiadanie” obowiązującą na gruncie prawa cywilnego, przyjąć, że chodzi o jakiegokolwiek władztwo nad rzeczą, niezależnie od czasu trwania oraz od tytułu posiadania (nie ma znaczenia czy jest się właścicielem rzeczy). Istotne jest natomiast, że osoba posiadająca może postąpić z rzeczą jak właściciel, to jest np. sprzedać ją, zniszczyć czy porzucić.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że w dniu 15 lutego 2018 roku M. C. w W. przy ulicy (...) oraz w mieszkaniu przy ulicy (...) posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 13,8 grama netto.

Występkiem z art. 62 u.p.n jest posiadanie środków odurzających wbrew ustawie. Obecnie obowiązujące prawo w sposób precyzyjny określa przypadki kiedy dozwolone jest posiadanie środków odurzających, ograniczając je do posiadania w celach medycznych, przemysłowych bądź prowadzenia badań (por. art. 33 u.p.n.). W niniejszej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca.

Z opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych wynika, że ilość posiadanej przez M. C. ziela konopi innych niż włókniste o wadze 10,98 g odpowiada około 11-37 tego typu porcji, a o wadze 2,82 g odpowiada około 3-9 tego typu porcji.

Sąd zastosował wobec M. C. instytucję warunkowego umorzenia postępowania (przy zgodnym w tym zakresie stanowisku stron), ustalając, iż spełnione zostały wszystkie formalne przesłanki do podjęcia takiej decyzji określone w art. 66§1 i 2 k.k. oraz uznając, iż pomimo zastosowania tej instytucji wobec tego oskarżonego będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Po pierwsze M. C. nie był dotychczas karany (karta karna k. 196), a czyn przypisany oskarżonemu zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Bezsprzecznie okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. W ocenie Sądu należy także przyjąć, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd miał na uwadze przede wszystkim właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Oskarżony jest bowiem osobą młodą, niekaraną, wiedzy ustabilizowany tryb życia. Po popełnieniu zarzucanego mu czynu oskarżony postanowił zmienić swoje życie, podjął terapię odwykową, którą ukończył, nadto znalazł zatrudnienie, przyznał się do zarzucanego mu czynu i odnosi się do niego krytycznie.

Należy podkreślić, iż zdarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania stanowi pierwszy konflikt M. C. z prawem i w świetle okoliczności czynu, istnieją podstawy do stwierdzenia, że oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i wskazał, iż żałuje tego co się stało.

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności, dotychczasowy tryb życia oskarżonego, jego postawę, właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż istnieje uzasadniona pozytywna prognoza, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie powróci on na drogę przestępstwa. Warunkowe umorzenie postępowania karnego w ocenie Sądu będzie dla oskarżonego wystarczającą motywacją, aby postępować zgodnie z prawem.

Określając na podstawie art. 67 § 1 k.k. długość okresu próby Sąd uznał, że najwyższy - trzyletni okres próby będzie dla oskarżonego dodatkową motywacją dla przestrzegania prawa oraz pozwoli Sądowi na kontrolę postępowania oskarżonego.

W celu zwiększenia kontroli postawy oskarżonego w okresie próby Sąd na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddał go pod dozór kuratora. W ocenie Sądu wpłynie to pozytywnie na postawę oskarżonego oraz przyczyni się do zapobiegnięcia powrotowi do przestępstwa.

Mając na uwadze, że u oskarżonego stwierdzono uzależnienie od środków odurzających, Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 §1 pkt. 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od używania środków odurzających.

Z punktu widzenia kształtowania tej instytucji probacyjnej w związku z jej oddziaływaniem na oskarżonego Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej wysokości 2.000 zł, tj. w kwocie wyższej niż wnosił obrońca oskarżonego (400 zł). Zdaniem Sądu, świadczenie to w sposób realny i dolegliwy uświadomi oskarżonemu nieprawidłowość jego zachowania i potępi zażywanie środków odurzających. Przy rozważaniu wysokości świadczenia Sąd miał na względzie sytuację osobistą oraz majątkową oskarżonego oraz ilość posiadanego środka odurzającego. Oskarżony posiadał bowiem więcej niż pojedyncze porcje środka odurzającego. Zdaniem Sądu świadczenie to winno stanowić realną, a nie tylko iluzoryczną dolegliwość dla oskarżonego i jego wysokość powinna być dla oskarżonego odczuwalna po to, by uświadomić mu społeczną szkodliwość jego czynu i wskazać, iż takie czyny w żaden sposób nie są aprobowane przez Sąd. Sąd uznał, że orzeczenie przedmiotowego środka we wskazanej wysokości jest niezbędne, bowiem wymierzona oskarżonemu realna dolegliwość uświadomi mu szkodliwość podjętych przez niego działań przestępczych i w zestawieniu z zastosowaniem instytucji probacyjnej unaoczní oskarżonemu, iż jego naganny czyn spowodował dla niego realne, negatywne konsekwencje.

„W wypadku orzeczenia na podstawie art. 67 § 3 k.k. świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 k.k., sąd nie wyznacza w żadnej formie terminu jego spełnienia, albowiem wykonanie wyroku w tej części następuje po jego uprawomocnieniu się, w sposób określony w art. 196 § 1 k.k.w.” (zob. wyrok SN z dnia 04.12.2003 r., WA 55/03, OSNKW 2004/2/21, Biul.SN 2004/2/21).

Na podstawie art. 70 ust. 2 u.p.n. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie Drz (...) (...) i zarządził ich zniszczenie.

Biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonego Sąd uznał, iż będzie on w stanie ponieść koszty tego postępowania. Dlatego też na podstawie art.627 k.p.k. w zw. z art.629 k.p.k. Sąd obciążył M. C. tymi kosztami w wysokości 190 zł, w tym opłatą 100 zł na podstawie art.7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

/Sędzia Aneta Kulesza/

Z:/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy